

2. neděle velikonoční - Quasimodogeniti

Podklady k domácímu slavení bohoslužby slova

Na stůl můžete připravit Bibli se založenými čteními a hořící svíci. Na úvod můžete zazpívat některou velikonoční píseň.

Vstup

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Amen.

Vstupní antifona – 1 Petr 2,2

Jako novorozené děti žádejte duchovní, nefalšované mléko (Božího slova), abyste jím rostli ke spáse. Aleluja.

Vstupní modlitba

Bože života,
natahuješ doprostřed našeho strachu
probodnuté ruce svého vzkříšeného Syna.
Vylitím svého Ducha
oživ naši víru ve tvé milosrdenství
a posilni nás, abychom byli tělem tvého Syna,
Ježíše Krista, našeho Pána a Spasitele,
kterého s tebou a Duchem Svatým chválíme a ctíme
jako jediného Boha, nyní i navěky.

S: Amen.

Bohoslužba slova

První dvě čtení a žalm je možné v případě potřeby vypustit.

1. čtení: Sk 2:14a; 22-32

Žalm: Ž 16 (můžete se rozdělit na dva chóry a společně se ho modlit po verších)

Epištola: 1Pt 1:3-9

Evangelium: J 20:19-31

Kázání

Při zapalování paškálu od velikonočního ohně nad ním vyslovujeme modlitbu: "Svémi svatými ranami, které září ve slávě, ochraňuj nás a zachovej nás, Kriste, náš Pane." Kristovo vzkříšení, které v těchto padesáti dnech slavíme, neznamená, že kříž je nahrazen slávou, ale že Kristovy rány vidíme nově jako cestu ke slávě, že vidíme jejich skrytou záři, že se stávají

branou ke světlu. Z Kristova probodeného boku vytéká pro naši spásu krev a voda, na nich máme účast ve křtu a večeři Páně.

Rány Kristovy jsou důležité v dnešním evangeliu o poraněné a uzdravené víře Tomášově. Tomáš není s učedníky, když se jim o Velikonocích Ježíš zjeví a oni mu řeknou: "Viděli jsme Pána." Tomáš neviděl a proto pochybuje. Nedivíme se mu. Jan nakonec řekne: "Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili." Není to ale vůbec slepá víra, kterou by po nás žádal. Neříká: Vzkříšeného Krista nemůžeš vidět, tak musíš věřit, nic jiného nezbývá! A basta. Amen.

Ne. Tomášovi nejde tolik o to vidět Vzkříšeného. On chce vidět jeho rány a dotknout se jich: "Dokud nevidím na jeho ruku stopy po hřebecích a dokud nevloším do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím." Vidění Vzkříšeného může být klidně nějaký přelud, fata morgana. Jemu ale jde o jizvy, o stopy po hřebecích, které zcela fyzicky Krista přitloukly na kříž a nás tak spojily nerozlučitelným poutem lásky s Bohem.

Také nechce lehkověrně přijmout to, co mu řekli druzí. Nemůže – jako nikdo z nás – věřit na účet někoho jiného. Chce se přesvědčit. A to je něco, co do biblické tradice patří: Pojď a přesvědč se! Okuste a vizte, jak dobrý je Hospodin! Víra, kterou ti někdo dosvědčil, je jeho víra. Ty musíš udělat sám svou zkušenost víry. Sám udělat zkušenost, že Hospodin je dobrý. To není jen nějaká teoretická představa. To musíš okusit, ochutnat. Pociťit na svém těle. Kousnout si. Dotknout se. Tomáš není se svými pochybnostmi a svou touhou méněcenný věřící. Je pro nás spíše vzorem víry.

Možná se Tomáš nakonec ani nedotkl. Nevíme. Ale dotkla se ho Kristova přítomnost a jeho pozornost k němu v jeho pochybnosti. Byl zasažen a pohnut. A to ho vede k vyznání víry, snad nejkrásnějšímu v celém evangeliu: "Můj Pán a můj Bůh."

Jak se můžeme my dotknout s Kristem? Odpověď bude jistě košatá. V modlitbě můžeme zakusit vnitřní dotek. V následování Krista, ve službě druhým. V otevření vlastních zranění Bohu. Ale přece jen je jedna zásadní dvojjediná odpověď. Kristova tělo je pro nás dnes dvojitá. Je to Tělo církve, jak o tom hovoří apoštol Pavel. Je to viditelné a hmatatelné společenství učedníků, shromážděných třeba ve strachu za zavřenými dveřmi. Mezi ně Kristus přichází stále znovu a překonává všechny překážky a vdechuje svůj pokoj a posílá ven do světa. A pak je neméně hmatatelná a především chutnatelná a zakusitelná svatá večeře Páně. Její přijímání je pro nás účastí na Těle Kristově.

Vím, že možnost kontaktu s oběma podobami Kristova těla je dnes pro nás komplikovaný. Nezvykejme si na to. Nespokojme se s náhražkami. Dnes neslyšíme žádné "Nedotýkej se mne" jako minulou neděli. Ale: "Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!"

Po kázání je vhodné zařadit společné **apoštolské vyznání víry** nebo píseň.

Přímluvy

Pán je uprostřed nás, dává nám svůj pokoj a zbavuje nás strachu, abychom se otevřeli světu a sloužili mu. Modleme se tedy za náš svět a volejme: **Pane, smiluj se.**

- Prosme za pravý pokoj, radost a upřímnost všech křesťanů.
- Prosme za církev, aby dovedla vnášet do světa odpuštění a smíření.
- Prosme za služebníky církve, kteří jsou pověřeni prohlašovat kajícím odpuštění a milosrdenství Boží.
- Prosme za možnost brzy veřejně slavit bohoslužbu a za odeznění současné epidemie.
- Prosme za ty, jejichž víra prochází zkouškami a pochybnostmi.
- Prosme za ty, kdo nedovedou být k jiným ani k sobě milosrdní a odpouštět.
- Prosme za lidi, kteří po léta trpí válkou či bídou a za pronásledované křesťany.
- Prosme za příznivé počasí, vláhu a dobrou úrodu.
- Prosme za ty, kdo trpí naším nezájmem a naší lhostejností.
- Prosme za naše sborové společenství, abychom byli zajedno mezi sebou i s ostatními církevními obcemi.
- Prosme za ty, kteří patřili do našeho sboru a nyní žijí mimo společenství církve.

Neboť tvé milosrdenství, Pane, trvá navěky; tys naše síla a pomoc. Tobě buď chvála na věky věků. **Amen.**

Otče náš

Zakončení

Dej nám, Bože, své požehnání,
chraň nás ode všeho zlého
a doved' nás do života věčného